

Χιακὰ Β' σελ. 125). Εύρίσκεται ἐν Guil. Robertsoni Thesauro graecae linguae.

σελ. 411. Ἰωάννης Μάκολας, ἐγεννήθη τῷ 1661 ἐν Ἀθήναις. Μετέφρασε τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἰουστίνου Τρόγου Πομπηίου ἐκ τοῦ λατινικοῦ καὶ τὰς μεταμορφώσεις τοῦ Ὀβιδίου. Ἀμφότερα τὰ πονήματα ἐξεδόθησαν ἐν Βενετία τῷ 1686 παρὰ Μιχαὴλ Βαρβωνίφ (Iken Leukothea τόμ. β' σελ. 188).

σελ. 411. Ὁ Κουνιάλης δὲν ἔγραψε σύνταγμα τῶν θείων κανόνων, ἀλλὰ μετέφρασεν εἰς ἀπλὴν φράσιν τὸ κατὰ ἀλφάβητον σύνταγμα τοῦ Βλαστάρεως.

σελ. 414. Εἰς τὰ τοῦ Ἰωάννου Ἀβραμίου πρόσθετες καὶ Ἱεροδιακονικὸν ἐν ᾧ περιέχεται ἅπαντα ἢ τῆς ἱεροδιακονικῆς τάξεως διάταξις ἐν τε τῷ ἐσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ καὶ ταῖς τρισὶ λειτουργίαις. Ἐνετίησι 1694. Παρὰ Ν. Γλοκεῖ. Ὁ Βενδότης εἰς τὸ Συμπλήρωμα τῆς τοῦ Μελετιῦ Ἐκκλ. Ἱστορ. σελ. 221 λέγει ὅτι ἐσώζοντο τοῦ Ἀβραμίου τέσσαρες διδαχαί, δύο εἰς τὰ πάθη τοῦ Κυρίου, μία εἰς τοὺς Ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον, καὶ μία εἰς τὸ, Εὐρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ.

σελ. 414. Ἡ Ἀκολουθία τῆς βασιλίσσης Θεοδώρας, συνταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ Ἰώβ Μίλου, ἐξεδόθη ἐν Βενετία τῷ 1772 ἔτει ἐπιστασίᾳ καὶ ἐπιδιορθώσει τοῦ ἐν ἱεροδιακόνοις Ἰακώβου τοῦ Γεραλεξανδρίδου.

σελ. 424. Νικολάου τοῦ Μαυροκορδάτου συγγραμμάτιον Περὶ γραμμάτων σπουδῆς καὶ βιβλίων ἀναγνώσεως ἐξεδόθη ὑπὸ Κυρίλλου Ἀθανασιάδου ἐν σελ. νέ τῆς Ἑρμηνείας εἰς τοὺς Ἀναβαθμοὺς Νικηφόρου τοῦ Καλλίστου. Διάλογος δὲ τοῦ αὐτοῦ περὶ ζωῆς καὶ θανάτου σώζεται παρὰ τῷ Κυρίῳ Σοφ. Οἰκονόμῳ. Βλ. Ἐφημ. τῶν Φιλομαθῶν ἀριθ. 464. Τὰ Φιλοθέου Πάρεργα εἰς χειρόγραφον τῆς Ἀρλεϊανῆς βιβλιοθήκης ἐπιγράφονται κατὰ λάθος εἰς ὄνομα τοῦ Πατριάρχου Κωνσταν-

